

Școala Centrală
Municipală
Hunedoara-Deva

Anul 65

Seria II

Nr. 816

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Joi
15 august 1963
8 pagini
15 bani

Aspect de la spectacolul ansamblului folcloric „Alunelul” din regiunea Oltenia, prezentat la Arenele Libertății din Capitală.

Oltenii LA Arenele Libertății

de CONSTANTIN PRISNEA

Răsfoind paginile unor publicații de dinainte de război, am dat mai zilele trecute peste „Amintirile oltenești” ale maestrului Tudor Arghezi.

În aceeași publicație unul dintre autori încercînd, vezi doamnă, să definească „Climatul sufletesc oltean” socotea că „în afară de Traian Demetrescu și de generalul Condeiescu, oltenii au avut și mulți alți literați de valoare. Dar însușirile acestora nu ies din cadrul tipului fixat mai sus. Nici unul dintre ei nu pune în valoare cuvîntul oltenesc...” Și doar în josul altui articol care încerca să definească „contribuția literară a Olteniei” autorul lui spunea: „Cît privește pe Tudor Arghezi, ar putea fi revendicat de Oltenia — atît prin familia părinților săi care ar fi din Gorj, cît și prin legăturile cu mișcarea culturală a Craiovei și o veche colaborare la „Ramuri”. La vremea aceea Tudor Arghezi scrisese de mult acel admirabil „Testament”.

„Ca să schimbăm, acum, întîia oară, Sapa-n condei și brazda-n călmară Bătrînii-au adunat printre plăvani, Sudoarea muncii sutelor de ani. Din graiul lor cu'ndemnuri pentru vite Eu am ivit cuvinte potrivite. Și leagăne urmașilor stăpîni”.

(Mă opresc aici, cu toate că inima m-ar îndemna să continui

Faceți-o dumneavoastră, cetitori). Tudor Arghezi era și atunci cel mai mare poet al țării, dar stăpînirii nu-i convenea pentru multe pricini să-l recunoască. Dar rîndurile mele nu au ambiția unei polemici care s-ar dovedi întîrziată cu douăzeci de ani, ci doar bucuria de a dezveli din pagini colhăite însemnările de aur ale maestrului.

Așa a fost odată. Plecau oltenii pretutindeni, mițați de mizeria și sărăcia de acasă. Plecau „oameni întregi agățați de o ceafă de lemn încovoiat, de o cobiliță scurtă” drept avere la plecarea avînd doar „traista și doina păstrată-n fluierul de-o schioapă, virit în bete”. Așa s-au răspîndit în toată țara.

Pe neașteptate în vre-o 30 de ani, ei au fost găsiți instalați la toate răscrucele de competență și toate profesiile intelectuale s-au resimțit numaidecît de prezența iuvelor în ele... Oltenii nu vin cîte unul, ci cîte o sută cel puțin, buluc... În traistă cu bozul de mămăligă care-l un sandwich cu brînză de burduf la mijloc, ei se adună ca rîndunelele și pleacă...”

Pe socoteala oltenilor cîrculă în ultima vreme o mulțime de anecdote, una mai șolțică decît alta.

„Amintirile oltenești” ale maestrului aveau să ne aducă una care privea notabilitățile oltene din Pitești care „și dădeau întîlnire duminica pe asfaltul din jurul statuii Brătianu. Ei ocupau paispece scaune între cafenea și bulevard și timp de trei ore se uitau unul la altul cu admirație regională. Erau mari grinari, chirstigii, tîbăcari din Găvanele dinspre Oești, acționari de Bangă... Tăcerea răspînditei de asfalt era turburată cînd din dreapta, cînd din stînga, cînd din mijlocul semicercului de scaune, pe care oltenii stăteau cu bărbia rîzîmată-n baston, de o exclamație duminicală stereotipă:

— Mulți mai sintără Oltenii! — zicea domnul Naie. Peste un sfert de ceas lua cuvîntul domnul Iftimie:

— Da mulți mai sintără Oltenii!
Apoi mai tîrziu, venea rîndul d-lui Grigore.

— Că bine zici! Oltenii s-au înmulțitără de tot...”

I-am văzut mai zilele trecute. Au năvălit ca și altădată, grămadă. Dar nu ca altădată, în piață... Ci, direct la „Arenele Libertății”. Erau aproape patru sute. Ansamblul folcloric de amatori „Alunelul” al Sfatului Popular al Regiunii Oltenia, în drum către Litoral s-au oprit și la București. Erau colecțiști din Dăbuleni și din Săpata din Osica și Dobrun, olteni din Vinju Mare din Bals, și de la Iancu Jianu, ciobani și băcițe din Polovragi, colectiviste și muncitoare din Gîngiova din Turnu Severin și de la Preajba Tirgu Jiului. Oltenii aceștia nu mai aveau traistă. Și nu-i mai întovărășea nici bozul de mămăligă pentru că luaseră masa la restaurant. Mulți aveau însă cu dîșii și fluierul și doina. Și toți, minunatele lor costume naționale. Mai înflorite și mai colorate la cei dinspre Dunăre, mai sobre, dar tot așa de elegante la cei dinspre munte. Spectacolul de la Arenele Libertății s-a deschis cu o prezentare „oltenească”, pe linia prezentărilor cunoscute nouă de la concursurile de amatori din anii trecuți și-n care Constantin Baban, directorul casei regionale de creație populară și în același timp regizorul spectacolului, a dovedit că:

*La făcut mama oltean
Oltean mindru și voinic
fără frică de nimic.*

Adevărul, gol, goluț, este că Baban e bucureștean de baștină, dar se vede treaba că s-a oltenizat. Taraful Casei raionale de cultură din Vinju Mare a interpretat *Alunelul*, *Sîrba* și *Călușul oltenesc*. Dirijorul tarafului să nu vă fie cu mirare, este inginerul agronom Nicolae Dumitrescu. Același taraf a acompaniat pe soliștii Maria Marcu Drumen și pe

(Continuare în pag. 2)

ÎN ACEST NUMĂR:

● Din însemnările unei
directoare de cămin cultural
Pagina a 2-a

● Căminul cultural
și preocupările colectivizilor
Pagina a 3-a

● La Prislop
de Ștefan Luca
Pagina 4-5

● Bună apă Siretul
de Aurel Leon
Pagina 4-5

Cunoștințe folositoare
● Microorganismele și rolul lor
în agricultură
Pagina a 6-a

● Evenimentele din Haiti
Pagina a 7-a

● Cînd te-ajuți cu zîmbetul
Pagina a 8-a

căminul cultural și preocupările colectivizatorilor

Brigada artistică de agitație din comuna Cîlnic a reprezentat raionul Sebeș la faza regională a celui de-al VII-lea concurs. Programul axat în bună parte pe dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei a cuprins și câteva versuri care au suferit o continuă transformare pe parcursul fazelor de concurs: „La noi în gospodărie / Numai din zootehnie / Pin-acum au reieșit / Vreo trei sute mii venit”. Cifra aceasta, valabilă la faza regională, a fost mereu modificată pentru a reda cu exactitate suma veniturilor obținute de pe urma sectorului zootehnic. La sfârșitul anului, brigada va consemna cifra de 800 000 lei, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din totalul venitului planificat al gospodăriei.

...Sint numeroase conferințele ținute la căminul cultural în legătură cu asigurarea bazei furajere. Au vorbit despre asta și medicul veterinar și profesorii și brigadierei. Tema prezintă într-adevăr importanță. Colectiviștii din Cîlnic vor insiloza anul acesta 1345 tone furaje. Dacă anul trecut s-au asigurat 7 000 kg porumb siloz pe cap de vacă, anul acesta cantitatea va spori la 10 000 kg.

O egală atenție s-a acordat creării celor mai bune condiții pentru pășunatul animalelor. Atît în consiliul de conducere al gospodăriei cît și în grupa de partid a brigăzii zootehnice s-a discutat despre necesitatea de a curăți din nou o suprafață de 300 ha pășune. Cine să facă treaba asta? Era în iulie — toil muncilor agricole — și oamenii nu puteau fi luați de la alte munci, iar curățirea pășunii trebuia făcută urgent. Mulgătorii și-au luat angajamentul ca în timpul liber să se ocupe ei de tăierea scaieților și buruienilor. Și numai în primele două zile de după ședința grupei de partid, 100 ha de pășune erau gata curățate.

...Seară de calcul la căminul cultural din comuna Cîlnic. Problema pusă în dezbatere a fost fixată de către directorul căminului după o prealabilă consultare cu conducerea gospodăriei, astfel încît concluziile trase să aibă o di-

rectă înțelegere asupra muncii colectivizatorilor. Într-adevăr discuțiile pe tema: „Furajarea rațională — factor important în creșterea animalelor” s-au dovedit utile și fructuoase.

Necesitatea unei asemenea manifestări culturale a fost impusă de faptul că unii mulgători cu mai puțină experiență nu furajau animalele în mod științific, ci „după ochi”. Luînd cuvîntul, tehnicianul zootehnic Gheorghe Krampulz a arătat pe ce baze stabilește cunoscutul mulgător Simion Uscat cantitatea de

Comuna Cîlnic raionul Sebeș

furaje care trebuie să intre în rația animalelor și felul cu totul întîmplător în care face acest lucru mulgătorul Remus Ursu.

Comparînd rezultatele obținute de cei doi colectivizatori, tehnicianul zootehnic a reușit în cadrul serii de calcul să-i lămurească pe mulți îngrijitori asupra importanței stabilirii cu pricepere, pe baze științifice, a rațiilor de furaje pentru hrana animalelor.

Dat fiind că dezvoltarea sectorului zootehnic constituie o preocupare de căpetenie a gospodăriei colective, programarea unor asemenea manifestări dovedește justa orientare a conducerii căminului cultural. Cu toate acestea s-a făcut prea puțin față de necesitățile existente, față de posibilitățile de care dispune căminul. Răsfoind registrul de evidență a muncii culturale, găsim înscrise numeroase conferințe și informări. Asemenea forme sînt fără îndoială utile, dar abundența lor nu este motivată decît poate de faptul că sînt mai ușor de organizat. Conferințele sau informările nu pot rezolva singure tratarea unei probleme importante care privește sectorul zootehnic, ci își găsesc foarte bine locul într-un ciclu de manifestări axate pe o anumită

temă. La Cîlnic, însă, acțiunile cu mai multă greutate, atractive și care cuprind mase largi de colectivizatori, cum sînt seriile de întrebări și răspunsuri, concursurile „Cine știe, câștigă” etc., au fost organizate sporadic. De asemenea, o formă utilă și interesantă de activitate cum este seara închisă a frunțașilor în muncă nu s-a mai ținut de prin anul 1961. De ce? Frunțași există în gospodărie și mai ales în rîndul mulgătorilor. Aici, la Cîlnic, muncește vestitul mulgător Simion Uscat care obține rezultate demne de toată lauda. În primul semestru al acestui an, el a reușit să mulgă în medie de la o vacă 2 078 litri de lapte. După cum se știe, Simion Uscat și-a luat angajamentul ca în anul 1963 să obțină o producție de 5 000 litri lapte pe cap de vacă furajată. Aplicînd consecvent o serie de metode științifice el se apropie cu pași siguri de țelul propus.

De ce căminul cultural nu popularizează îndeajuns aceste metode pentru a face din experiența lui Uscat un bun al tuturor mulgătorilor? Ar fi necesară organizarea pe această temă a unui ciclu permanent de manifestări, care să îmbrace forme variate, eficiente. În ultima vreme au intrat în rîndul frunțașilor noi și noi mulgători care ar putea vorbi despre învățămintele trase în perioada cînd au lucrat alături de Uscat; cîtă eficacitate ar avea o seară în cadrul căreia acest mulgător frunțaș să răspundă la întrebările ce i se pun în legătură cu metodele sale de muncă... Dar cîte nu s-ar putea face la căminul cultural dacă ar exista mai multă inițiativă!

Activiștii culturali din comuna Cîlnic vor putea să sporească eficacitatea manifestărilor cultural-educative de masă și să aducă un aport tot mai însemnat la dezvoltarea gospodăriei agricole colective, tratînd cu continuitate, prin cele mai potrivite mijloace, o problemă majoră cum este generalizarea experienței înaintate, pentru înarmarea colectivizatorilor cu cunoștințele necesare efectuării unei munci de înaltă productivitate.

A. CROITORU

Recoltarea roșiilor la G.A.C. Cioplani, raionul Răcarl.

SATUL

în care trăiești

La Măceșu-Segarcea, pe o suprafață de 2 ha, care purta pînă atunci uritul nume de mîdan, a răsărit primul parc din lunga existență a comunei. Alei pietruite, peluze cu gazonul ca peria și citeva zeci de bănci. Există și un colț zoologic în embrion, unde citeva cuști întocmite cu tot dichisul adăpostesc, deocamdată, o pereche de păsări, una de fazani, o familie de căprioare și, în sfîrșit, vulpi și lupi (desigur la distanța convenită de ceilalți). Colțul zoologic este destinat desfătării celor maturi, dar și școlărilor ca material ilustrativ viu. În stînga e un teren de sport cu o tribună amenajată pe panta unui delușor. Nu lipsesc aici meciurile „mari” și supporterii entuziaști, așa cum îi știm și la oraș. Frumusețea asta de parc e ocrotită de revărsările Desnășului, de un dig lung, ridicat în întregime de colectivizatorii din brigada a 4-a. Florile se înalță aici în voie, fazanii își răsfață în soare penajul de aur.

În vatra satului se construiește, tot acum, un teatru de vară cu o mie de locuri, o baie comunală cu instalație de încălzire, o școală nouă cu opt clase. Oricine își poate inchipui cum se răsfrîng astfel de lucruri în sufletul veteranului colectivei, Costică Dragomir, care la cei 70 de ani ai săi, ține atît de bine minte trecutul comunei. Dar o bună parte din cei care ar fi putut să povestească cel mai bine despre chipul nou al satului lipsesc. Lipsa lor este scuzabilă. Ei au plecat cu nevestele și copiii în excursie pe litoral cu autocarele O.N.T.-ului.

De la Măceșu pînă în Valca Motrului, la Strehaia, e drum de citeva ceasuri cu trenul. Preocuparea pentru frumusețea satului în care trăiesc este însă peste tot aceeași. O hartă luminată de becuri multicolore dă intrării sfatului popular din Strehaia un aspect feeric. Este harta întrecerii în gospodăria și infrumusețirea comunelor. O foaie volantă editată săptămînal de sfatul popular într-un tiraj de 5 000 exemplare consemnează deopotrivă mersul campaniei agricole, ca și pe cel al întrecerii gospodărești. Două bătălii duse simultan cu aceeași pasiune de către aceiași oameni: una pentru belșugul de bucate și alta pentru frumusețea satelor. Ele se imbină de minune.

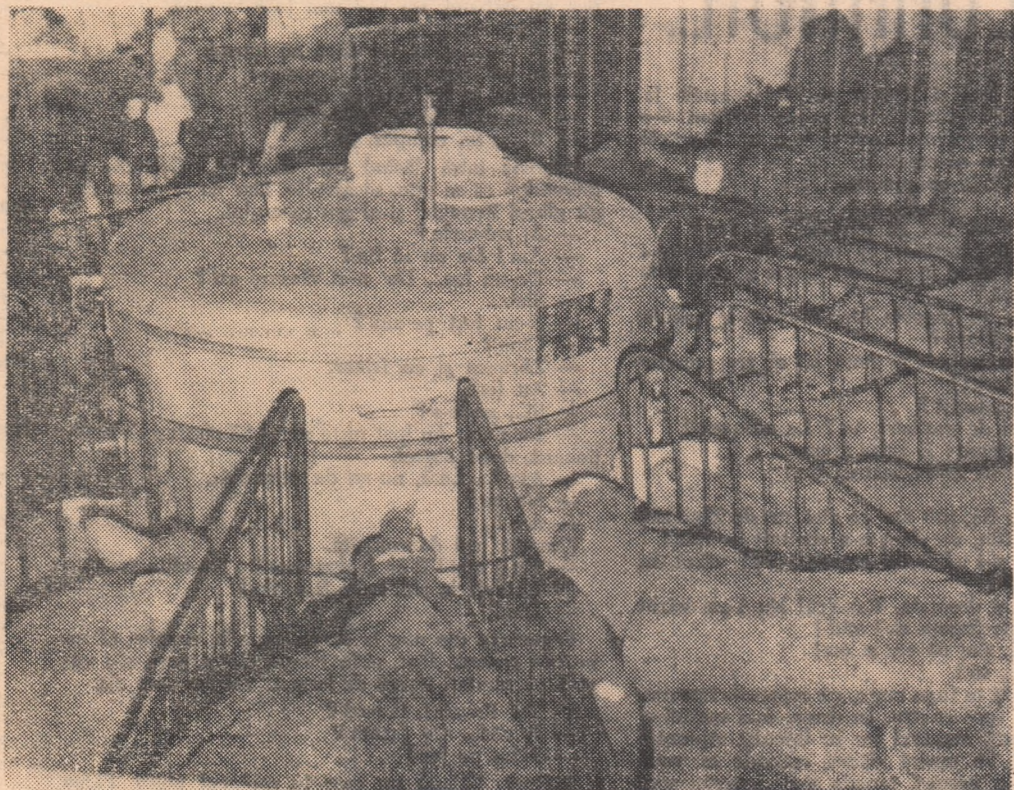
La Broșteni, la sediul sfatului, studiem harta la scara de 1:500 a parcului comunal. Pe locul acesta au fost ruinele vechii primării, cu tot ce le amintea ele oamenilor. Peste 150 de colectivizatori au lucrat făcînd în locul lor ronduri de flori, au plantat tei, au săpat o fîntînă și au așezat pe alei nelipsite bănci. Broștenișii au pepinieră proprie de nuci, cu care s-a garnisit de-o parte și de alta șoseaua și s-au plantat și în masiv pe terenurile gospodăriei colective.

În cuprinsul comunei întrecerea patriotică se desfășoară pe circumscripții electorale, fiecare năzuind să dobindească întîietatea. Dar cînd drumul principal din circumscripția a 9-a risca, la un moment dat, să fie distrus de un șuvoi, au sărit în ajutor, nechemați, și cei din circumscripția a 10-a. Pe primul trimestru al acestui an colectivizatorii din Broșteni au muncit voluntar 4 000 de ore cu toate că-i solicitau și lucrările agricole la zi. Cînd îți iubesti însă satul așa cum îl iubesc ei, găsești timp să le faci bine pe toate.

Tovarășul Ion Mustață, secretarul sfatului popular raional, care conduce opera de infrumusețire, spune că în comunele raionului se vor face în acest an 236 000 de zile de muncă voluntară, care vor scuti sfaturile populare de o cheltuială de 5 milioane și jumătate lei.

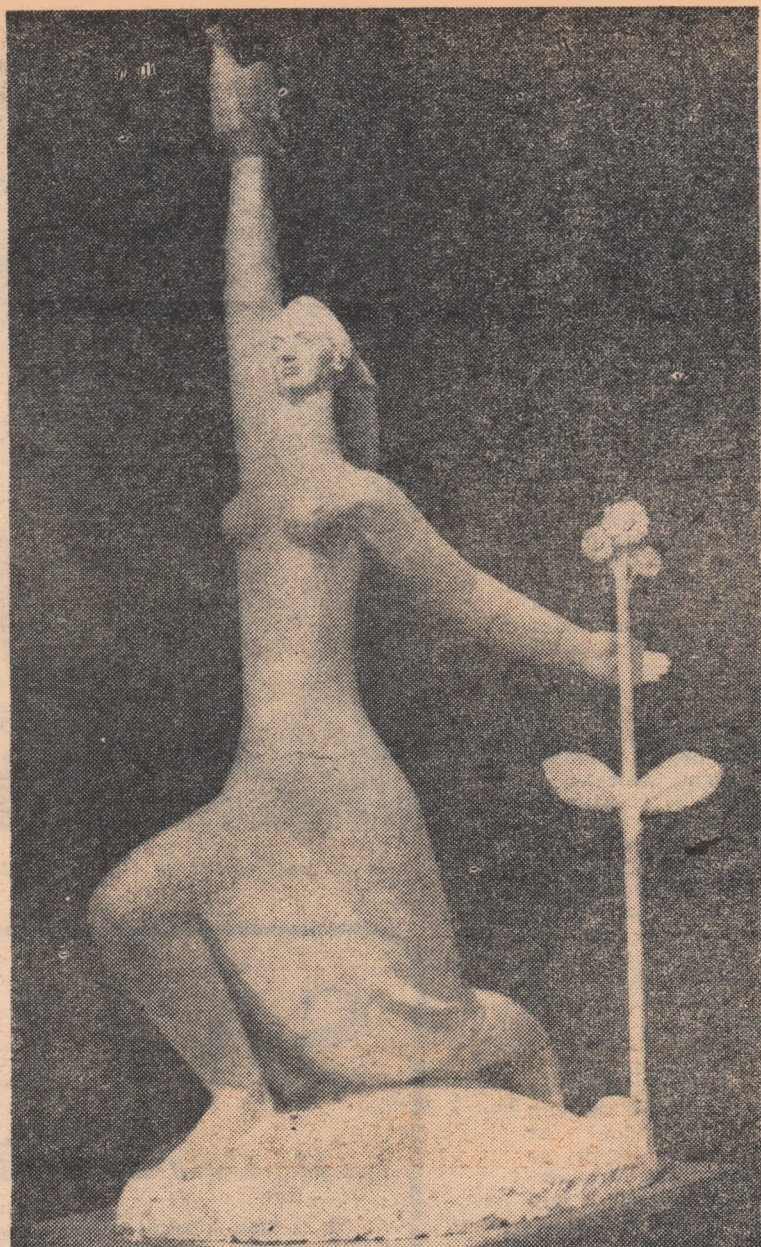
Vorbele lui ne-au sunat ca cea mai potrivită concluzie.

V. TOSO

La G.A.S. Urziceni hrănirea vișeilor se face cu alăptătorul automat.

LA PRISLOP

EFTIMIE BIRLEANU: Pacea ocrotește viața (sculptură în gips).

TRANDAFIRII

AL. ANDRITOIU

În vara care, strălucind, se lasă și se-odihnește, blindă, în trifoi, O! trandafiri cu floare-armonioasă, apropiați-vă de-această casă, cum și de alte multe case noi! Frumoasă a fost piatra ca cleștarul, frumoși au fost stejarii-n grinzi de sol; — frumos a fost ca o zăpadă varul când a născut, nuntindu-se, mortarul, acestor foarte multe case noi. Frumoasă e subțirea gospodină și cu noroc — trifoi în patru foi — e gospodarul drept ca o tulpină

de plop, ce se ridică în lumină, lângă aceste multe case noi. Frumoasă e arcada la fereastră cu arcul ei puternic și vioi. Frumoasă e și zugrăvire-albastră ce-aduce zarea-n încăperea noastră, pentru aceste multe case noi. Sint case care s-au zidit iubirii și au iubirea nouă în altoi. Apropiați-vă toți trandafirii ca înfocat simbol al fericirii de-aceste case trainice și noi!

CUM A FUGIT FATA LUI ZBRANCA...

O femeie, cu un cojocel întors cu lina în afară, tras peste cap, bătea de zor într-o porțită strigând:
— Raveică! N-auri, tu? Raveică, ieși pînă-afară!
Un dulău lătra smucindu-se în lanț.
— Raveică, n-auri, tu?
Ușa casei se deschise și pe prispă apăru o femeie. Era cu furca-n brîu.
— Ce vrei, tu?
— Vină-ncoace să-ți spun ceva strașnic, tu!
— Spune, fă, spune, că te-aud de-aici!
— Tu, Raveică, fata lui Zbranca fugi cu fecioru' lui Irinar!
— Unde fugi, tu?
— În lume, tu, la Dornșoara!
— Tîtî! De ce, tu?
— Se mărită cu el, tu, și-i bucluc mare, tu!
— Și de ce-i bucluc?
— Așa, că Zbranca nu vrea s-o dea după a lui Irinar, iar Irinar nu vrea s-o aibă de noră că n-are zestre, tu!
— Și?
— Și așa!
— Și Victor ce zice?
— Ce să zică, tu, zice că lui nu-i trebuie zestre, că destul o are pe dînsa, că-î frumoasă drăcoica, ce crezi!
— Și ea ce zice?
— Zice că degeaba se plînge tată-su că el n-are casă, că are și încă vilă la Dornșoara, cu izvor în cunhie și alte drăcării!
— Nu vorbi, tu!
— Zău, tu!
— Și? Și?

— Și uite că fata și flăcăul au băgat actele la sfat de vreo două săptămîni, fără știrea nimănui. S-o fi înțeles ea cu președintele, că el le-a trimis actele prin poștă, și-acum se cunună.
— Taci, tu! Unde se cunună?
— La sfat...
— Nu mai spune, tu! Și moșnegii ce fac?
— Moșnegii beau amîndoi la bufet de supărare... Ai mai auzit, tu, să se ia așa fără zestre și fără voia părinților, Raveică?
— Da' bine fac, tu Zenovie, bine fac! Ce le trebuie zestre acolo în pădure?
— Așa-i, ce le trebuie?! Auzi că el are meserie înaltă, tu, e motorist!
— Ce fel de motorist?
— Cum ce fel de motorist, tu? La motoare!
— Așa, la motoare! E bine atunci...
— Da, și zice că asta-i zestrea lor!
— O fi!
— Cum să nu fie, tu! Da' ce zici, tu, de Zbranca, tu? A scăpat ieftin, un sfaț n-a cheltuit cu fata!
— Lasă-l că și-i cheltuie acuma... I-ai văzut tu bînd pe moșnegi?
— Să știi că ai dreptate, Raveică! Nu i-am văzut bînd, dar mă duc fuguța să-i văd!
— Stai oleacă, stai că viu și eu!
— Da' repede, tu!
Vecinele porniră în fuga mare, cu cojoacele întoarse trase peste cap, spre centru. În drum, mai vestiră și pe altele și îndată numărul lor se înmulți. Ajunseră în fața sfatului, se opriră cîteva secunde să vadă ce-i pe-acolo și-o porniră repede mai departe, spre bufet. Ajungînd, începură să se tocmească:
— Intră tu, Raveică!
— Cum să intru, fa? Ce să spun?

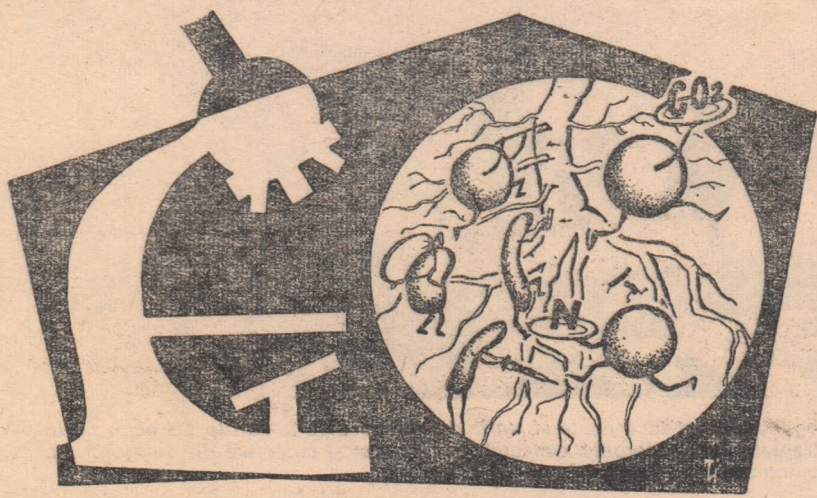
— Cere-un chibrit...
— Numai pentru atîta?
— Ia și țigări pentru bărbat-tu...
— Nu fumează, tu!
— Ce bărbat mai ai și tu!
— Ia-i o litră de țuică!
— Nu-i place!
— Vai de mine, pe al meu, dacă n-ar fuma și n-ar bea un păhărel, nu l-aș mai ține la casă.
— Zenovie, intră tu!
— A dracului să fiu dacă nu intru!
— Și lasă ușa deschisă s-auzim!
— O las, o las! Da' ce cumpăr?
— Cumpără de un leu zaharele!
— Bine, tu, cumpăr, tu!
Zenovia intră lăsînd ușa deschisă. Celelalte se grămădiră să se uite, să asculte. Dar nu se auzea decît glasul Zenoviei și al gestionarului.
— Aj zaharele?
— Am! De cit să fie?
— De-un leu... Da' n-ai vînzare azi?
— Slab...
— N-au fost pe-aici?
— Cine?
— Zbranca și cu Irinar.
— Au fost.
— Și... unde-s?
— La sfat... Au luat niște rom! Să cinstească funcționarii, după obicei.
— Așa?... Lasă, nu-mi da zaharele...
— De ce?
— Așa!...
Zenovia ieși dezamăgită.
— Nu-s aici! S-or fi dus acasă... Cu-atîta rom!
— Haideti la sfat! Or fi acolo!
— Hai!
O porniră din nou la drum, repede, repede, să nu întîrzie cumva. Dar, abia făcură cîteva pași, și-i văzură pe nuntași ieșind de la sfat. Veneau spre ele.
— Tu, Raveică, îi vezi?
— Ii văd... Ce facem?
— Stăm pe loc!
Stătură. Făcură un cerc în mijlocul uliței. Ploua mărunț. Dar cui îi păsa de ploaie? Nuntași se apropiu. Erau mulți. Victor Irinar își ținea proaspăta soție de mîna. Erau îmbrăcați amîndoi de sărbătoare.

Povestire de DRAGOȘ VICOL

Ep
de
descoper
pînă acu
la răbo
Ceasul d
— Nun
mai este
căreia
vine!
Așa zi
poveștii
„proștii”
domnii,
din „pro
lume re
să mai z
Borda z
avuț pe
spus:
— Știi
De ce st
viță, de
colo-colo
pus noi s
șanțuri?
cu pome
Se gin
mă opre
băiet, la
căm în c
deparle p
s-or dep
lor noștr
— Toa
— Ce-
Ieși re
arăta sp
să-și ia
de apă l
pede și
cu puter
Autobu
sură, sub
cleau raz
bora lin
auzea, z
Se auz
vălmășite
pede, cu
se urcau
Erau seri
duiau să
Șoferul
bătaia lu
tea în v
avea cev
de descri
de pe m
— Dru
...
Nepoți
plecau în

CUNOSTINTE FOLOSITOARE

„Uzina vie” dintr-o fărîmătură de sol...

Dacă privim cu ochiul liber o grămăjoară de pământ sau o picătură de apă, avem impresia că în ele nu există nici un fel de viață. Privindu-le însă mai cu atenție la microscop, vom descoperi în ele o lume neobișnuită. Ființe vii de diferite forme și mărimi se agită mereu într-o paște și în alta de parcă ar tol căuta ceva. Acestea sînt microorganismele.

Unele din ele, numite bacterii, au formă sferică sau de bețișoare; altele — de pachețel, de virgulă sau de tirbușon etc. Actinomicetele (microorganismele care fac trecerea între bacterii și ciuperci) au formă de nasturași pufoși colorați în galben, roz, roșu, albastru, violet, cenușiu și cafeniu, iar ciupercile de mușcăi au înfățișarea unor fire de păiajen sau a unor pete pisloase de culori diferite.

În afară de acestea, în sol mai există și microorganismele din regnul animal, adică ființe microscopice cum sînt protozoarele etc.

Microorganismele din sol au o importanță deosebită în viața plantelor și animalelor, așa încît pe drept cuvînt se poate spune că fără ele nu ar putea exista viața pe pământ.

Stim, de pildă, că plantele verzi își prepară hrana în frunze din sărurile minerale pe care le iau din sol o dată cu apa și din bioxidul de carbon din aer, sub acțiunea razelor solare. Dacă aceste substanțe ar fi folosite de către plante an de an fără a mai fi înlocuite, ar însemna că după un anumit timp solul ar fi secătuit complet de substanțe nutritive și în acest fel nu s-ar mai putea produce o vegetație nouă.

De asemenea, în fiecare an, prin moartea plantelor și animalelor, în sol și la suprafața lui se adună mari cantități de resturi vegetale (rădăcini, frunze, crengi, oase etc.). Dacă aceste resturi s-ar depozita neconținut și nestînjenit la suprafața pământului, fără îndoială că ele ar înăbuși în scurtă vreme orice vegetație. Aceasta nu se întîmplă însă în natură, deoarece resturile de plante și de animale sînt descompuse mereu de către microorganismele care le prefac în substanțe minerale simple ce pot fi din nou folosite de către plante.

În fiecare gram de sol sînt milioane și chiar miliarde de microorganismele. Aici putem găsi celule sferice de *Azotobacter* care se îndreap-

cunosc doar urmele. Prin stratul subțire de apă care căptușește pereții spațiilor din sol se mișcă în căutarea hranei o mulțime de bacterii (diatomee și protozoare). Astfel, în jurul fiecărei fărîme de gunoi, fiecărei ră-

de carbon ce se degajă în aer și care este luat apoi din nou de plante prin frunze. Prin descompunerea resturilor organice sub acțiunea acestor bacterii se realizează o cantitate de 15 tone bioxid de carbon la hectar. Asimilînd această cantitate de bioxid de carbon, plantele pot produce aproximativ 50 de tone masă verde. Introducînd în sol îngrășăminte (gunoi de grajd), cantitatea de bioxid de carbon crește ajungînd cel puțin la valoarea dublă.

Azotul este elementul cel mai necesar care intră în alcătuirea proteinelor (proteinele constituie partea cea mai importantă a materiei vii fără de care viața n-ar mai putea exista) din corpurile plantelor și animalelor.

În natură, azotul se găsește în cantități foarte mari acumulat în resturile vegetale și animale, în aerul din sol și din atmosferă. Sub această formă, însă, plantele nu-l pot folosi. Și de data aceasta tot microorganismele sînt acelea care intervin și rezolvă problema. Astfel, după ce resturile vegetale și animale ajung în sol, în jurul lor se adună o mulțime de bacterii, ciuperci și actinomicete care le distrug bucățică cu bucățică pînă nu se mai cunoaște nimic din ceea ce a fost. Microorganismele care declanșează acest proces se numesc amonificatoare, iar procesul se numește amonificare, deoarece produsul principal final care rezultă este amoniacul.

Plantele nu pot folosi imediat toată cantitatea de amoniac rezultată din amonificare. Mai mult decît atât, pentru unele plante amoniacul este otrăvitor. Dacă solul este afinat și bine aerisit, amoniacul în prezența aerului este transformat de către anumite bacterii (bacteriile nitrificatoare) pînă la formarea sărurilor cu azot: nitriți și nitrați care pot fi

tr-un sol lucrat necorespunzător nu se găsesc decît circa 4 milioane de microorganismele.

În afară de microorganismele amintite, în sol mai există bacterii care prind moleculele de azot din aerul ce pătrunde printre glomerulele solului și îl fixează în corpul lor (*bacteriile fixatoare de azot*), microorganismele care pregătesc substanțe stimulative pentru creșterea plantelor precum și microorganismele care prepară substanțe de tipul penicilinei și streptomocinei cu care plantele se apără împotriva altor microorganismele dăunătoare.

Rolul microorganismelor fixatoare de azot este deosebit de important pentru creșterea și dezvoltarea plantelor. Astfel, bacteriile *Azotobacter chroococcum* fixează anual în sol 50 de kilograme azot la hectar, iar bacteriile *Rhizobium leguminosarum* — între 80—120 kilograme azot la hectar.

Pentru reținerea unei cantități mari de azot în sol, au fost preparate din aceste bacterii îngrășăminte bacteriene: *Azotobacterinul* și *Nitriginul*. Prin folosirea *Azotobacterinului*, de pildă, s-a obținut o creștere mai viguroasă a plantelor, o rezistență mai mare față de boli și o scurtare a perioadei de vegetație. Sporurile de recolte obținute au fost de asemenea remarcabile.

Rădăcină de soia cu nodozități.

Microorganismele au un rol considerabil în viața plantelor și în sporirea producției agricole. Cu cît numărul lor este mai mare în sol, cu atît și procesele de pregătire a hranei plantelor sînt mai intense, rezultînd o cantitate mai mare de substanțe nutritive. De aceea, pentru a contribui la sporirea numărului de microorganismele din sol și totodată pentru a le pune la dispoziție material de transformat, se introduc în sol gunoiul de grajd, îngrășăminte minerale sau alte resturi de leguminoase, paie etc.

G. CURTICĂPEANU
asistent la Institutul agronomic
„Nicolae Bălcescu” — București

MICROORGANISMELE ȘI ROLUL LOR ÎN AGRICULTURĂ

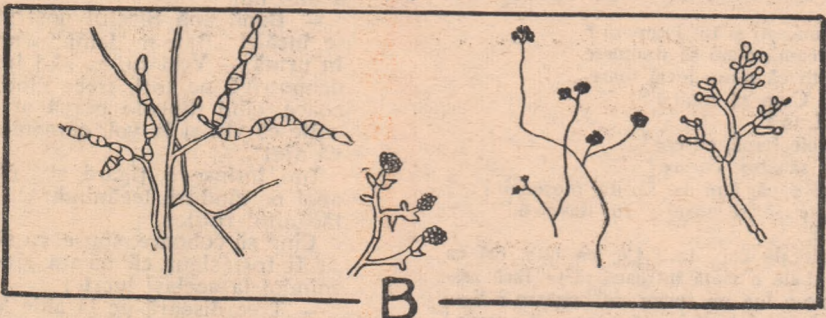
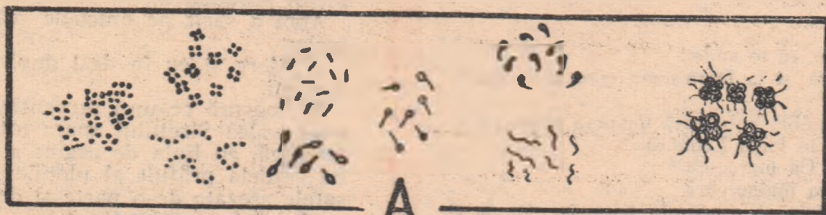
dăcini sau fiecărei viermișor există o forfotă neînchipuit de mare. Deosebit de bogat în microorganismele este gunoiul de grajd bine putrezit.

Din această scurtă plimbare printre glomerulele solului, constatăm că pământul este o gigantică „uzină vie” în care milioane și miliarde de lucrători iscusiți lucrează neconținut pentru pregătirea hranei necesare plantelor.

La prima vedere s-ar părea că, în sol, microorganismele se mișcă la întîmplare. În realitate, însă, fiecare grup de microorganismele își are un rol bine determinat.

ușor asimilați de către plante. Cînd solul nu este bine lucrat, arat și afinat, aerul nu poate pătrunde în el, iar fără aer bacteriile nitrificatoare nu pot prepara sărurile de care au nevoie plantele. În acest caz, în sol se acumulează mult amoniac și hidrogen sulfurat care otrăvesc plantele. Mai mult decît atât, în lipsa aerului intră în acțiune o grupă de microorganismele numite *denitrificatoare* care descompun amoniacul pînă la azot elementar ce se degajă în aer și este astfel pierdut pentru plante. Iată de ce este necesar ca pământul să fie cît mai bine lucrat pentru a asigura microorganismelor folositoare posibilitatea să-și desfășoare activitatea în cît mai bune condiții.

Pentru a înțelege și mai bine ce rol mare are lucrarea solului în condiții optime pentru viața microorganismelor, e de ajuns să arătăm că într-un sol bine lucrat pot fi găsite pînă la 200 milioane de microorganismele la un gram, în vreme ce în-

Microorganismele din regnul vegetal. A. Diverse plante unicelulare (diatomee). B. Ciuperci microscopice.

tă spre o algă moartă. Alături, alte bacterii mici în formă de bețișoare se plimbă de-a lungul unui filament de ciupercă, care la rîndul ei a descompus o rădăcină din care se mai

Unele bacterii lungi și subțiri numite bacterii celulozolitice se îndreaptă întotdeauna spre resturile de crengi și frunze din care descompun celuloza, punînd în libertate bioxidul

ȘTIAȚI CĂ:

...într-un sol cu umiditate mare bacteriile de nodozități se dezvoltă mult mai puternic ca în unul cu umiditate scăzută? Astfel, într-o experiență făcută s-a constatat că un gram de cernoziom cu 30 la sută umiditate are numai 2 milioane de bacterii de nodozități, în vreme ce, în aceeași cantitate și calitate de sol, cu o umiditate de 50 la sută, numărul bacteriilor a ajuns la 433 milioane.

...la o recoltă bună de trifoi, în solse pot înmagazina într-un singur an aproximativ 150—160 kg. de azot?

...după unele calcule făcute de oamenii de știință, plantele de pe întregul glob pămîntesc au nevoie anual de aproximativ 400 milioane tone de azot, iar de carbon — de 20—40 ori mai mult?

...amendarea terenurilor acide cu var duce la sporirea simțitoare a numărului de bacterii din sol? Dacă într-un gram de sol acid nu există înainte de aplicarea amendamentului cu var mai mult de 7.000—10.000 de bacterii, după aplicarea acestuia, numărul bacteriilor poate crește pînă la 2,5—3 milioane, ceea ce este deosebit de important pentru activitatea vitală a plantelor.

Din toată lumea

Evenimentele din Haiti

● Tratatul cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, spațiul cosmic și sub apă, încheiat la Moscova, continuă să stea în centrul vieții internaționale. Popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă apreciază favorabil Tratatul și își exprimă speranța că într-un viitor apropiat se vor realiza noi progrese pe calea destinderii încordării.

Tratatul, a fost pînă acum semnat de numeroase țări. Cu prilejul semnării la Moscova a Tratatului de către reprezentanții țării noastre, ministrul afacerilor externe al R.P. Romine, tovarășul Corneliu Mănescu, a spus printre altele: „Republica Populară Română, alături de celelalte țări socialiste, și-a adus și își va aduce și pe viitor întreaga sa contribuție la rezolvarea problemelor vitale pentru cauza păcii. Considerăm că Tratatul din 5 august vor trebui să-i urmeze alte măsuri eficiente în direcția îndepărtării pericolului de război, a consolidării păcii, securității internaționale“.

● Consiliul de Securitate a adoptat la 7 august o rezoluție care condamnă politica de apartheid promovată de guvernul rasist din Republica Sud-Africană. Printre prevederile rezoluției se numără cererea ca guvernul sud-african să abandoneze politica de discriminare, să elibereze toate persoanele întemnițate sau supuse altor restricții pentru opoziția lor față de politica de apartheid. În mod solemn, Rezoluția cere tuturor statelor să pună capăt imediat vânzării și transportului de arme, muniții de toate tipurile și vehicule militare către Republica Sud-Africană.

Pentru această rezoluție au votat 9 delegații, iar două (Anglia și Franța) s-au abținut. Semnificația acestor abțineri? Armamentul furnizat guvernului lui Verwoerd aduce mari profituri la care trusturile nu vor să renunțe. Insuși Jim Fouche, ministrul de război sud-african i-a liniștit de curînd pe rasiști, vorbind de contractele pe baza cărora Anglia livrează și va continua să le livreze armament. „Partidul conservator aflat la putere în Anglia, a fost întotdeauna rezonabil în problemele de acest gen“, arăta Fouche.

Rezoluția Consiliului de Securitate a găsit ecou printre oamenii cinstiți de pretutindeni. Muncitorii portuari din Aarhus (Danemarca) au refuzat să descarce o navă vest-germană care transporta mărfuri din R.S.A. Chiar un ziar britanic conservator cum este Daily Mail dezaprobă atitudinea avută de reprezentanții britanici în discuțiile din cadrul Consiliului de Securitate și cere primului ministru să condamne printr-o declarație publică politica de discriminare rasială practică în Republica Sud-Africană.

● Cu puțină vreme înainte postul de radio Bagdad a făcut o mare zarvă în jurul cuceririi de către trupele irakiene a unui sat kurd, Barzan, urmărind de fapt să ascundă înfringerile suferite în sectoarele principale. În regiunea orașului Ravanduza, partizanii kurzi au reușit să blocheze într-o trecătoare câteva batalioane ale trupelor irakiene. Pentru eșecurile suferite pe front autoritățile se răzbuună pe populația kurdă pașnică, bombardînd satele, incendiind recoltele.

Mica republică Haiti, situată pe insula cu același nume din Marea Caraibilor, este în ultima vreme arena unor evenimente sîngeroase. Mai multe detașamente de insurgenți, sub conducerea generalului Leon Cantave au pătruns pe teritoriul haitian. Încercînd să înainteze spre Port au Prince, capitala țării, unde dictatorul Duvalier, de teama insurgenților și-a fortificat palatul și a

concentrat mari forțe armate. Paul Verna, conducătorul Uniunii democratice naționale a exilaților haitieni aflați în Republica Dominicană a declarat că invazia exilaților haitieni „constitue punctul culminant al unor pregătiri care au durat trei ani“.

În legătură cu soarta invaziei, știrile venite relatau în primele zile despre înaintarea a două coloane de insurgenți pînă în regiunea orașului Cap Haitien, precum și despre întărirea grupului inițial al insurgenților cu un mare număr de voluntari haitieni. Corespondenții agențiilor de presă occidentale anunță acum încetarea luptelor. După alte surse însă, grosul forțelor de invazie s-au retras în munți, unde vor continua acțiuni de guerilă.

Dar dacă asupra invaziei nu se cunosc lucruri precise, asupra situației mizerie a majorității locuitorilor și a terorii deșănțate ce domnește aici, opi-

nia publică mondială a aflat cu indignare de multă vreme.

Acum vreo 150 de ani haitienii i-au alungat de pe insulă pe colonialiștii francezi, proclamîndu-și țara republică independentă. Dar proclamația a rămas vorbă goală, fiindcă din ghiarele colonialismului francez, țara a nimerit sub călcîiul S.U.A., care a instaurat acolo dictatura marionetelor sale. Din 22 octombrie 1957, poporul haitian cunoaște sîngeroasa dictatură a lui François Duvalier, sub domnia căruia „teama, sărăcia, și ignoranța bintuie în Haiti“, cum scria recent ziarul nord american „New York Herald Tribune“. În Haiti nu există statistici pe care să te poți baza, dar turiștii care au avut curiozitatea să viziteze insula au observat că „cuvintele «mi-e foame» sînt pe buzele tuturor” cum, nota un corespondent al săptămînalului englez „New Statesman“. Economia națională a insulei Haiti este înapoia și în stare de paragină. Industrie aproape nu există iar agricultura este în decădere. Haiti este o țară a friicii, unde nu poți să știi niciodată cînd vei fi arestat, băgat în cele mai feroase închisori, schinguit, deținut fără judecată. „Pămîntul fiilor și fiicelor

insulei Haiti strălucește ca o prea frumoasă nestemată și nu-ți vine să crezi că în mijlocul unor asemenea frumuseți pot prinde rădăcini suferințele și mizeria...“ nota scriitorul progresist haitian Jaques Alexis, întemnițat la Palatul național din Port au Prince. (Aceasta este o închisoare specială înființată de Duvalier chiar sub palatul său și pe care dictatorul o vizitează personal pentru a se desfăta cu priveștea chinurilor îndurate de deținuți)

Considerîndu-l prea compromis în ochii opiniei publice, S.U.A. a încetat să acorde ajutor economic și militar lui Duvalier, deși pînă acum el s-a bucurat din plin de dărnicia patronilor săi din S.U.A. În decurs de 5 ani Duvalier a primit ajutoare în valoare de peste 30 milioane de dolari, cheltuiți în mare parte pentru achiziționarea de arme. Nu este însă pentru prima oară cînd colonialiștii, urmărind să salveze o „dictatură“, preferă să sacrifice un dictator. Pînă la urmă însă, poporul haitian va fi acela care își va spune ultimul cuvînt, iar el este sătul de dictatori.

E. ABRAHAM

Mizeria și-a pus pecetea pe chipul acestui copil din Republica Sud-Africană condusă de rasiștii albi

PROBLEMA NR. 1 A AMERICII

Astfel a caracterizat agenția de presă americană „Associated Press“ problema segregăției rasiale din S.U.A. Sînt aproape 20 de luni de cînd mișcarea de eliberare a negrilor americani s-a impus cu o vigoare necunoscută înainte. În deosebi din lunile aprilie și mai ale acestui an se poate distinge clar o cotitură în evoluția acestei mișcări. Nu este vorba numai de caracterul furtunos al demonstrațiilor care au loc, ci de faptul că populația de culoare din S.U.A. a intrat în ofensivă pentru cucerirea drepturilor sale. Chiar o organizație cum este Asociația națională pentru progresul populației de culoare care a avut înainte un caracter moderat, combătînd discriminarea negrilor mai ales prin propagandă sau prin diferite acțiuni juridice, acum, datorită presiunii exercitate de jos, și-a revizuit metodele de luptă.

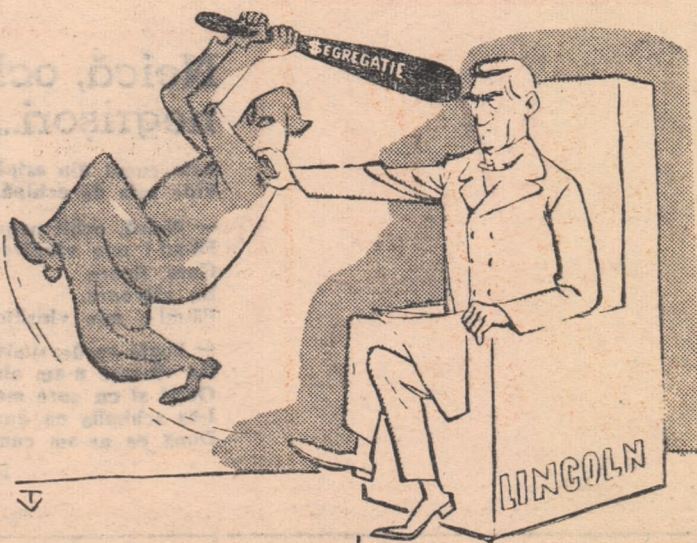
Deosebit de dirze sînt acțiunile care se îndreaptă împotriva segregăției la angajarea în muncă și în privința salarizării. Se știe de exemplu că salariile negrilor, pe tot cuprinsul S.U.A., sînt mai mici decît ale albilor. Potrivit datelor Biroului american de statistică, salariul mediu al unui negru reprezintă 55 la sută din salariul unui alb. Din aceeași sursă se cunoaște, de pildă, că un negru care a absolvit un colegiu se poate aștepta la un salariu mai mic decît al unui angajat alb care a absolvit o școală de 3 clase. 80 la sută din elevii negri care au absolvit 8 clase nu se pot încadra decît ca muncitori necalificați.

Se pare însă că oficialitățile consideră o a-

semenea situație normală. Astfel Nelson Rockefeller, guvernatorul statului New-York, a calificat drept o „revendicare absurdă“ cererea manifestanților de a se asigura negrilor condiții egale cu albi la angajarea brațelor de muncă pe șantierele de construcție din acest oraș. Trebuie să înțelegem de aici că în concepția guvernatorului situație firească este atunci cînd demonstrații negri sînt arestați și maltratați, cînd împotriva lor se folosesc cîinii polițiști sau bice electrice dintre acelea cu care se mină vitele, din moment ce a-ți cere drepturile pentru el înseamnă ceva „absurd“.

Totuși, chiar domnul Rockefeller a fost nevoit să anunțe că va admite ca un număr restrîns de negri să lucreze pe șantierele de construcție al unui spital din New-York. Aceasta însă după săptămîni și săptămîni de manifestații, pichete etc. ale populației de culoare. Guvernatorul statului New-York se poate însă consola că nu este singurul care a fost nevoit să cedeze. În orașul New-Orleans, statul Louisiana, autoritățile federale au ordonat prin hotărîri judecătorești desființarea practicilor rasiale în toate parcurile, terenurile de sport și restaurantele din oraș. În orașul Charleston, statul Carolina de sud, 87 de patroni au fost nevoiți să declare că renunță la discriminarea rasială dacă negrii renunță la boicot. Asemenea fapte sînt acum numeroase. Negrii din S.U.A. sînt însă hotărîți să continue lupta pînă la deplina înlăturare a discriminării rasiale.

În S.U.A. continuă manifestațiile cetățenilor de culoare care cer să se respecte proclamația care abolise sclavia și segregăția rasială, semnată acum 100 de ani de președintele de atunci al S.U.A., Abraham Lincoln.

Lincoln: — Destul, strigoiule! Actul tău de deces l-am semnat încă de acum un secol...

Desen de V. TIMOC

CIND TE-AJUTI CU ZIMBETUL

Zice baci

Ti-e mai sigur umbietul
Cind te-ajuti cu zimbetul...

Dar si Baci, bine stie
Intma sa ti-o imbie.
Cind e unia mai in tot,
Bacu scoate ziceri noi:

— Mădulele sănătoase
Le-ai cuprinde în mătase,
În fuleare de alina
În cavinte de argint...

Mădulele bolnave
Oblojește-le cu snoave,
Tăcut și învățat,
Străduiri și muncă...

Cicereș THEODORESCU

Crești, pădure

Crești, pădure, te îndesă,
Numai să-mi lași loc de casă!
Loc de casă, loc de cale,
Să mă duc la mîndra-n vale,
S-o găsec lângă fîntînă
Ca și-acum o săptămînă.
Și să-mi fie ajutoare
Colec pe semănătoare.

Auzit în comuna Vlădești,
raionul Rm. Vlcea, regi-
nea Argeș, de I. I. ALB-
XANDRESCU,

Ce-i pe lume mai frumos

Frunză verde de rogoz
Ce-i pe lume mai frumos?
Frunză verde razachie,
E frumos ce-mi place mie:
Prin fîneața de căline,
Merge bădița cu mine
Eu cu furca, ei cu coasa
Strîngem iarba ca mătasa.
Cu vecinii, cu tot satul
Că e coasa ș-adunatul.

Foale verde-a lămîțit,
Vrem să-i facem viri căpițil.
— Sul, bădiță, pe căpiță,
Eu mă-mpiedic în altită.
— Ba ne sulm amindol.
— Cade căpița cu noi!
— Sul, bădiță, pe căpiță,
Cind vii jos îți dau gurită.

Foale verde de rogoz,
Ce-i pe lume mai frumos?
Foale verde razachie —
Lucrul în gospodărie
Cu badițul ce-mi place mie.

Auzit în comuna Petri-
cani, raionul Tg. Neamț,
regiunea Bacău, de ION
APETROAEL.

Și duc cară vîrfuite

Frunză verde frunză-n dungă,
Cît a fost vara de lungă
Nici n-am dat o oale-n strungă,
Cît în vara de vîroasă
M-am purtat mai mult

pe-acasă!
Pe la stîină, pe suhat
Ia, cu trișca cît am dat,
Baci nu știu ce să creadă:
„Bre, mai dă pe la brigadă,
Tu nu știi că cine șade,
Toamna nu prea bine-i cade!”

Merg eu la gospodărie
Plată să-mi faci și mie.
(Toti duc cară vîrfuite:
Zilele-muncă muncite).
Mi-a venit și mie rîndul —
Fușe sub mine pămîntul!
Și cerul cade pe mine
De necaș și de rușine!
Acum văd că „cine șade,
Tomna nu prea bine-i cade”.
C-așa-i la gospodărie —
Dacă lucrul e badiță.

Auzit în comuna Băltă-
tești, raionul Tg. Neamț,
regiunea Bacău de IOAN
APETROAEL.

Treci dorule pajiștea

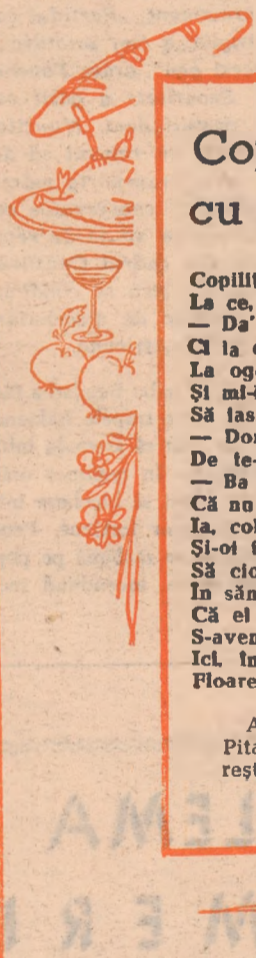
Inimă, de ce te zbați
Și tu, dorule, ce cați?
Inimă-mi arde de dor
Că iubesc un pușor
Și mi-i draga deopotrivă
Că-i frunză-n colectivă.
Nu știu, dorule, ce ai
Tot la inimă de-mi stai,
Eu te dau pe ușă-afară,
Tu te-asezi la inimioară
Greu ca și piatra de moară,
Cind nu-i putul lângă mine
Orice-aș face, nu mi-i bine,
N-are cine mă mîngîie,
Pare ulița pustie.
Treci, dorule, pajiștea
Să nu-ți mai găsec urma,
Treci dorule, vâșle
Să nu-ți aud numele!

Auzit de la Anica Cria-
tea din comuna Bucium, ra-
ionul Tg. Ocna, regiunea
Bacău, de ION DRAGOMIR.

Copiliță cu părinți

Copiliță cu părinți
La ce, neică, te măriti?
— Da' nu mă duc peste țară,
Ci la dragul care-mi ară
La ogor adînc de vară,
Și mi-l ară cu mașina
Să iasă albă făina.
— Dorul de părinți dragi
De te-ncearcă, ce-ai să faci?
— Ba dorul nu mă răpune
Că nu mă duc peste lume,
Ia, colea, a treia casă
Și-oi fi cu mîndrul la masă
Să ciocnesc pahar cu vin,
În sănătatea-i să-nchin
Că el mîng pe tractor
S-avem roadă pe ogor
Ici, în colectivă noastră
Floare-nflorită-n fereastră...

Auzit în comuna Podul
Pitarului, regiunea Bucu-
rești, de ION SOCOL.

Cucul

Zboară cucul spre pădure
Cu guse olină de mure.
Murele stîi coapte, bune
Dar n-are unde le pune.
Le-ar pune pe-o rămurea
Și se teme c-or cădea.

Stai, mîndruțo, nu-l goai
Aripa nu-l ostent,
Că-și respiră penele
Ca tine sprincenele.

Auzit în comuna Drăcșani,
raionul Rostorți de Vede,
regiunea București, de N.
BAROANĂ.

Fetișoara vecinii

Fetișoara vecinii
Șede-n fundul grădini
Și privește floricele
Să o îndrăgesc cu ele.
— Vecină, lele vecină,
Cheamă-ți fata din grădini,
N-o lăsa-ntre flori să șadă
Că-i de lucru la brigadă!
Florilor le deie pace
Că s-or prinde și s-or face,
Că mai mult oi îndrăgi
Cind la muncă a veni
Și-om ave în colectivă
Zile-muncă deopotrivă.

Auzit în Văleni, regiunea
Maramureș de CHIRA VERA

Neică, ochii negrișori...

Bate cucul din aripă,
Rîde sefa de echiță.

— Neică, ochii negrișori
Fă-mi-l mie vînzător!
Gura, floare
De vîlvoare,
Fă-mi-o mie vînzătoare!

— Foale verde siminic,
De vînzare n-am nimic,
Ochii și cu gura mea
I-aș schimba cu dumneata
După ce ne-om cunoa.

Folclor argeșean auzit de A. IORDACHE.

Drag îmi ești Ionică, drag...

— Drag îmi ești, Ionică, drag
Sears cînd îmi vii în prag.
Zina luncle mășor
Cu ochi negri pitul de dor.
Ori ești, bade, supărat
Ori tractorul ti-e stricat!
— Lua-l-ai naiba de tractor,
Că n-ascultă de-al meu dor!
Mi se strică unde vrea,
Niciodată-n poarta ta,
Să leși pin' la pîlmar
Tu să rîzi, eu să-l repar

Face-m-aș floare-nflorită

Cind e vara însorită,
Holds de grîu pîrguită,
Face-m-aș floare-nflorită
În calea badei ivită.
Și iar verde de sulfina
Cind trece el pe combină
Să mă vadă, să mă ia,
Că mai tare-o recolta
La pleptu-l de m-o purta!

Auzit de la Pasca Ana,
din Petroșani — Hunedoara,
de ION MARINESCU.

